

foto Hana Rysová

Petr Vacík

3. 2. 1977 narozen v Rumburku
1991–1995 Masarykova střední škola chemická v Praze
1995–2000 Vysoká škola chemicko-technologická v Praze,
obor analytické a environmentální chemie.
Od roku 2000 člen jezuitského řádu; katolický kněz (2010)
s hlavním působištěm v Akademické farnosti Praha,
při kostele Nejsvětějšího Salvátora.
2002–2004 Hochschule für Philosophie v Mnichově
2006–2009 Pontificia Università Gregoriana v Římě
2009–2011 Graduate Theological Union v Berkeley,
zaměřením na spirituální teologii a film.
Fotografuje od dětství, později s propojováním spirituálního
vidění reality s filmem a fotografií. Vystavuje od roku 2008.

adresa: Ječná 2, 120 00 Praha 2
mobil: 603 714 338
e-mail: vacikmail@gmail.com / vacik@farnostsalvator.cz

www.printofview.eu / www.galerie-sumperk.cz

Emancipovaný stín, 2012

P E T R V A C Í K

JISKRY VZÁJEMNOSTI • FOTOGRAFIE

3. 9. – 28. 9. 2014

GALERIE JIŘÍHO JÍLKA, SADY 1. MÁJE, ŠUMPERK
ZAHÁJENÍ VE STŘEDU 3. ZÁŘÍ V 18.00 HODIN
OTEVŘENO DENNĚ OD 13.00 DO 18.00 HODIN NA
ZAZVONĚNÍ V RECEPCI PENZIONU G

S PODPOROU GRANTU MINISTERSTVA KULTURY A OLOMOUCKÉHO KRAJE

Letnice v Pantheonu, Řím 2012

Jen jednou za rok, na Letnice, sypou se po několik minut okvětní lístky růží střešním oknem Pantheonu jako plamínky Ducha sestupujícího na naše hlavy... Ve skutečnosti venku na střeše stojí hasiči s pytlek těch lístků. Dostat se na tuto příležitost do Pantheonu a na místo, ze kterého se to dá obstojně vyfotit, je výzvou i pro pravého Římana...

Foro romano I, 2013

„Neumím kreslit. V devíti jsem přestal hrát na klavír a nemám odvahu začít znovu. Zpívat se stydím. A jsem netrpělivý. Ale rád se dívám. Tak co mám dělat? Kradu. Většinu obrázků ukradnu z okolní reality za méně než šedesátinu sekundy“.

Petr Vacík (z rozhovoru, 2010)

Il cardinale, Řím, 2012

V podzemním sále italského senátu Tomáš kardinál Špidlík SJ čeká (zcela vzácně ponechán tichu svým okolím) na udělení dalšího čestného doktorátu jakousi americkou univerzitou. Před ním dvě cesty...

Japan in Los Angeles, 2012

„Dívat se pro mne znamená vykonávat sakrální činnost. Je to kontemplace, která chce vidět víc než jen tu realitu – je jakousi průrvou mimo realitu“.

(Petr Vacík)

Petr Vacík od dětství fotografuje, i chemii studoval snad jen proto, aby uměl připravit ty nejlepší roztoky. Dokonalostí snímků je až uhranutý a fotografování je mu nezbytností. Pramení z touhy lépe vidět a skrze uviděné obrazy pronikat průrvou z vnější reality k jádru, na samé dno zázraku života a do radosti. Pozorné vidění je mu tak duchovní očistou. Je návratem do nitra prvotní jednoty pohledem do zrcadla čiré mysli, bez závoje matoucího pojmenování, a nejraději má nedořečené, vábící tajemství.

Umí čekat až sám obraz přijde za ním. Vrací se mu někdy třeba po letech, v pravém okamžiku souhry světla s motivem. Znovu zkouší a tříbí, aby jindy v časové tísní zachytil rázem prchavý záblesk náhle darované síly jedinečného záběru. Zajímá ho víc odvrácená strana události, ticho v zákulisí, tam kdesi za zástěnou, a často i nahodilý snímek, zdánlivě nevýznamný, je nečekaným úlovkem.

Dlouho nevystavoval, soubory nechával doma zrát a jeho fotografie znali jenom přátelé. Převažují ty ze vzdálených míst. Vznikaly na studiích a stážích, na cestách do Izraele, za jeho působení ve Vatikánském rozhlase, na misiích v Indii nebo při pobytu v Americe, a přece mu ze všeho důvěrně dýchne zřetelná blízkost v tom nejpodstatnějším: v plné míře sdíleného prožívání přítomné chvíle všední i sváteční.

Prvně je vystavil v roce 2008 v Římě, kde mu říkali Il Mago (kouzelník). Poznali jsme se s ním ve Sv. Salvatoru na jeho další, už domácí výstavě skrze Hanu Rysovou (jak se sama dávno cítí), součást inventáře tamní vysokoškolské farnosti. Jezuita Petr Vacík, kněz a lektor duchovních exercicií, ale i zenových cvičení a večerů s inspirativními filmy, neúnavný sběrač krásných kamenů a na snímcích stejně ryzích okamžiků, je tu mezi námi upřímně vítán.

Miroslav Koval

Loyola, Baskicko, 2007

Na zahradě jezuitské rezidence v Loyole, rodném hradě Ignáce z Loyoly. Nenechte se zmást, tohle je vyfocené za plného slunce při procházce po obědě...